

1 decembrie 2018, Ziua Națională a României. 100 de ani de la Marea Unire

Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la Marea Unire. Pe 1 decembrie 1918, Marea Adunare de la Alba-Iulia votează unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului, cu România. Astfel, se creează un singur stat național. Ziua de 1 decembrie devine zi națională a României în 1990. Prin legea nr. 10 din 31 iulie 1990, ziua de 1 decembrie a fost adoptată ca zi națională și sărbătoare publică în România.

În 2018, toți cei care simt și iubesc românește sărbătoresc efortul susținut al întregului popor, de-a lungul timpului, năzuința românilor de a înfăptui Marea Unire, credința românilor care i-a unit într-un singur stat, tenacitatea liderilor și a elitelor românești care au făcut ce a fost cu putință pentru ca visul Unirii să devină realitate, jertfa și eroismul nostru ca popor.

Mai mult decât atât, nesupunerea românilor a jucat de asemenea un rol important în fața popoarelor vremelnice care au afectat interesele țării. Ambiția noastră ca popor de a rămâne uniți după o sută de ani de lupte grele, chiar și astăzi, în vremuri incerte, este de lăudat.

Cu toate acestea, nu ne putem ascunde dezamăgirea atunci când privim în urmă și vedem că România nu mai este cum a fost acum **100 de ani**. La 28 iunie 1940, după semnarea Pactului Ribbentrip-Molotov, România a fost din nou separată, pierzând Bucovina, Basarabia și Ținutul Herței. Umbra aceluia eveniment nefericit încă urmărește istoria acestei țări.

Comemorarea Centenarului nu înseamnă doar motiv de petrecere, ci și de reflecție. Noi, ca popor, suntem datori strămoșilor noștri să luptăm, să fim înțelepți și să nu lăsăm această țară să piară. Trebuie să refacem ceea ce românii din 1 decembrie 1918 au încercat să facă.

Oricare român care se gândește la sărbătoare [Centenarului](#) trebuie să se gândească la cuvintele rostite în 1915 de Nicolae Titulescu la întrunirea Acțiunii Naționale:

“Problema care se pune azi României, e înfricoșător, dar simplu; sau România pricepe datoria pe care i-a creat-o evenimentele în curs, și-atunci istoria ei abea începe, iar viitorul ei va fi o răzbunare prelungită și măreață a umilințelor ei seculare; sau România, mioapă la tot ce e „mâine”, cu ochii mari deschiși la tot ce e „azi” nu pricepe și înlemnită stă pe loc, și atunci istoria ei va înfățișa pentru vecie exemplul unic și mizerabil, al unei sinucideri viețuite. Din împrejurările de azi, România trebuie să iasă întregă și mare! România nu poate fi întregă fără Ardeal! (Nicolae Titulescu – 3 mai 1915)”